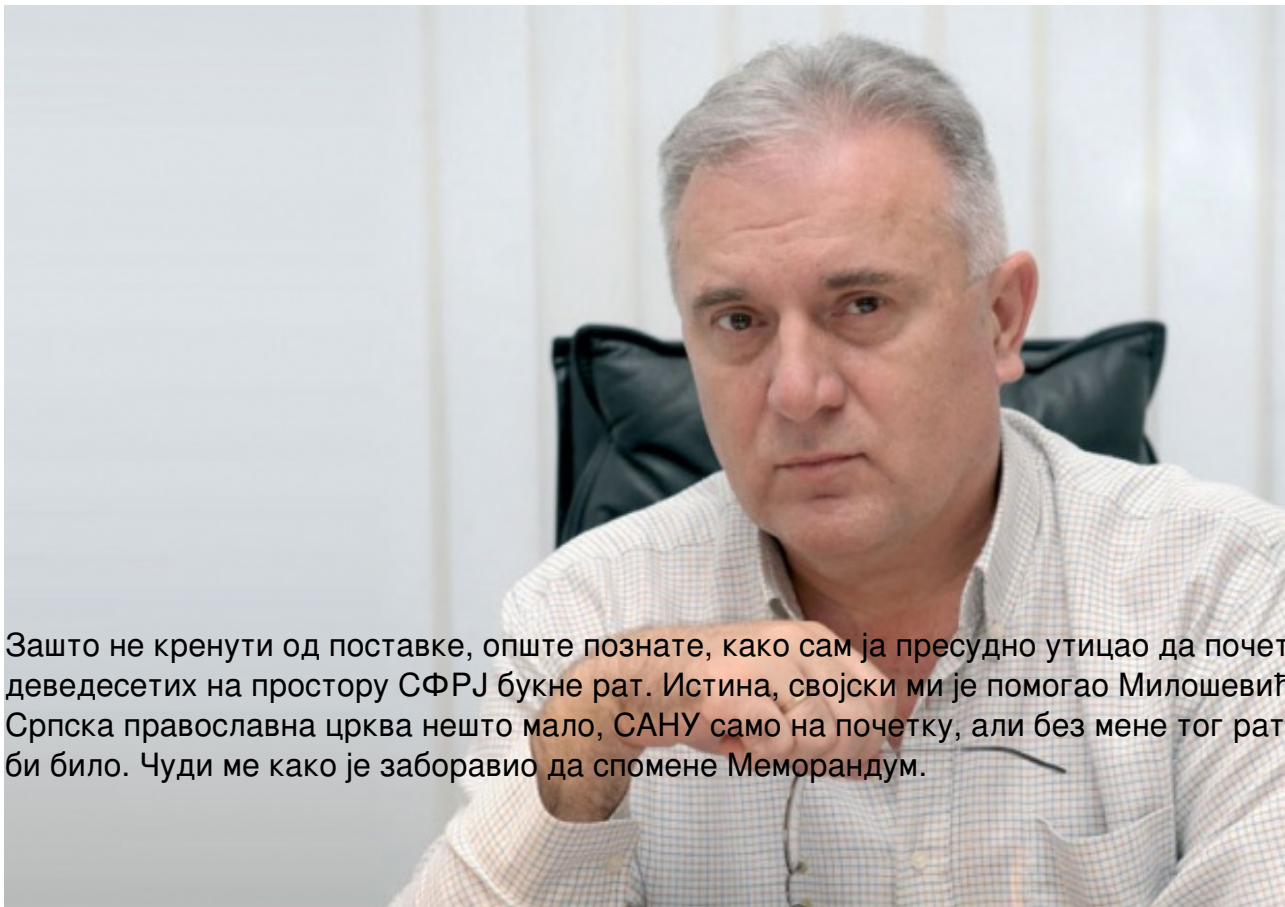

Препорука; пажљиво прочитати реаговање Срђана Шкора на моје писмо УНС-у, НУНС-у и НСПМ. Сјајан аутопортрет, у маниру хиперреализма. Не брани Шкоро професију већ се бави политиком, од почетка, применом старих клишеа, рециклирано, како би другачије; Дмитривић и ратно новинарство, деведесете, РТС, неподношљиви српски национализам, Карлобаг-Огулин-Карловац-Вировитица. Вокабулар Грађанског савеза Србије, ДС-а, и "незавсиних новинара". Мршава аргументација, било је тога још.

Зашто не кренути од поставке, опште познате, како сам ја пресудно утицао да почетком деведесетих на простору СФРЈ букне рат. Истина, својски ми је помогао Милошевић, Српска православна црква нешто мало, САНУ само на почетку, али без мене тог рата не би било. Чуди ме како је заборавио да спомене Меморандум.

Замислите човека (Шкора) који прихвата позив да буде један од најближих сарадника човека о коме мисли оно што је написао у сочињенију званом "Одбрана професије, одговор прошлости". Заиста, савршен аутопортрет.

Каже, надао се биће Дмитривић другачији, промениће се. У педесет и некој? Па нисам ја Срђан Шкоро.

Онај глас разума из „Новости“ био је у праву; кад је Срђан Шкоро у питању постоји само

једна недоумица; да ли је ближи "жутима" или ЛДП-у. То је легитимно, грађанска слобода, право у које се не дира али... какве то онда има везе с новинарством, с "одбраном професије".

Умало да заборавим; уколико не оправда очекивања, сменићу Шкора и с места помоћника одговорног уредника листа "Спорт".

(НСПМ)